

احساس کاذب جذابیت

برآیند عوامل فردی و اجتماعی مؤثر بر بی‌حجابی در پیمایش پژوهشکده باقرالعلوم

پدیده کشف حجاب در تاریخ و جامعه ایران با برخی مسائل سیاسی و اجتماعی در مقاطع مختلف تاریخی ارتباط انکارناپذیری دارد و در دوره‌ای، عوامل و انگیزه‌های گوناگون و گاه متضادی در بروز و ظهور و همچنین فروکش کردن آن دخیل و مؤثر بوده است. سخن دقیق گفتن در این باره به اقدامات عملی و علمی در حوزه‌های تحقیق و پژوهش به‌ویژه در بخش‌های میدانی و آماری دقیق نیاز دارد که در جریان مقاله اخیر هم که پدیده کشف حجاب توسط برخی بانوان صورت گرفت، مراکز به انجام فعالیت‌های پژوهشی اهتمام ورزیده و نتایج آن را در اختیار مسئولان مربوطه، مراکز تصمیم‌گیر و حتی رسانه‌ها و افکار عمومی قرار داده‌اند. از جمله، مرکز مطالعات فرهنگی پیام و اوستا به پژوهشکده تبلیغ و مطالعات اسلامی باقرالعلوم (ع) در پیمایش حضوری با مشارکت ۹۹۲ نفر از بانوان بی‌حجاب مناطق ۲۲ گانه شهر تهران که خردادماه ۱۴۰۲ انجام شد، عوامل فردی و اجتماعی مؤثر بر بی‌حجابی بانوان شهر تهران را بررسی کرد. این پیمایش به موضوعاتی همچون انگیزه‌های سیاسی - اجتماعی کشف حجاب، دلایل فرهنگی کشف حجاب، انگیزه‌های فردی و زمینه‌های خانوادگی کشف حجاب و همچنین نوع واکنش بانوان بی‌حجاب به برخورد‌های سلبی حاکمیت و زمینه‌های گفت‌وگو با بانوان بی‌حجاب پرداخته که نتایج آن قابل تأمل است.

کاملاً موافق موافق نظری ندارم مخالف کاملاً مخالف

پیمایش انگیزه‌شناسی ۹۹۲ نفر از بانوان بی‌حجاب، خرداد ۱۴۰۲: تهران

نادیده‌انگاری مدیریت غرب در پدیده بی‌حجابی

نتایج نشان می‌دهد ۱۳٫۳ درصد بانوان بیان داشته‌اند که آزادی پوشش در ایران از سوی کشورهای غربی مدیریت می‌شود. ۲۰٫۳ درصد بانوان با این دیدگاه مخالف هستند و ۲۴٫۴ درصد در این موضوع نظری ندارند.

رغبت به مهاجرت

نتایج گویای آن است که ۶۹٫۵ درصد بانوان بی‌حجاب بیان داشته‌اند در صورت داشتن توان مالی، زندگی کردن در هر کشور دیگری غیر از ایران را ترجیح می‌دهند. ۱۱٫۵ درصد با این امر مخالفند و زندگی در ایران را ترجیح می‌دهند و ۱۹٫۱ و ۱۹٫۱ درصد نیز در این موضوع نظری ندارند.

احساس جذابیت

۸۵٫۶ درصد بانوان بی‌حجاب شهر تهران بیان داشته‌اند بدون حجاب جذاب هستند. ۳ درصد از بانوان بی‌حجاب با این مقوله مخالفند و ۱۱٫۴ درصد در این موضوع نظری ندارند.

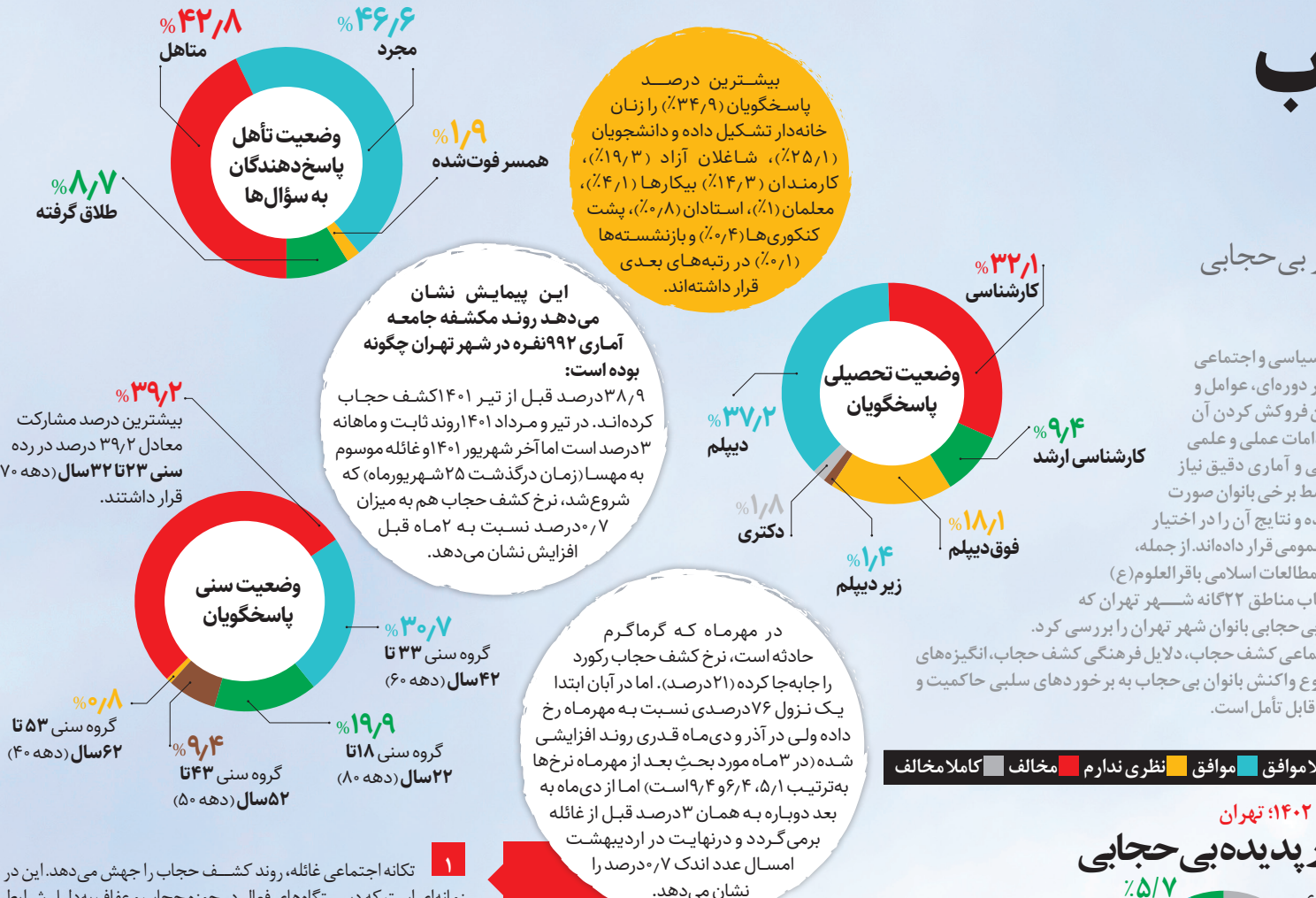

چرا زنان حجاب بر نمی‌دارند؟

نتایج نظر سنجی کشوری همشهری نشان می‌دهد ۷۹ درصد زنان حتی در صورت لغو قانون حجاب، حجاب خود را ننگه می‌دارند

حجاب، این روزها بحث داغ هر محفلی اعم از مجازی و غیرمجازی شده و عدعادی در این میان تلاش می‌کنند این موضوع را همواره دستمایه اهداف سیاسی خود قرار دهند. این در حالی است که اگر تاریخ را ورق بزنیم، خواهیم دید که زنان ایران زمین همیشه به حجاب تمایل داشتند و این روند در دوره‌های تاریخی بعد هم حتی ادامه داشته است. تا اینکه در دوره پهلوی اول با صدور فرمان کشف حجاب از سوی رضاشاه حجاب از سر بختی از زنان برداشته شد. در همین راستا و به‌منظور بررسی دیدگاه مردم نسبت به مسئله حجاب، تصمیم گرفتیم تا پیمائشی با موضوع حجاب در کلاتشهرهای کشور به انجام برسانیم. این نظرسنجی در سطح ۹ کلاتشهر کشور یعنی اصفهان، مشهد، تبریز، رشت، اهواز، کرج، همدان، شیراز و قم به انجام رسید و نمونه‌انتخابی از هر کدام از این شهرها نیز براساس سهیم جمعیت این شهرها از جمعیت کل کشور انتخاب شده بود. در این نظرسنجی، ۸۴۷ نفر از بانوان ساکن این کلاتشهرها شرکت کردند و به چند سؤال مشخص در خصوص موضوع حجاب پاسخ دادند. ضمن اینکه در بخش‌هایی از این نظرسنجی که مقایسه‌ای بین تهران و دیگر کلاتشهرها صورت گرفته، نظرسنجی قبلی همشهری که درباره نگاه زنان تهرانی به حجاب صورت گرفته بود، استفاده شده است. آنچه در ادامه آمده است بخشی از نظرسنجی همشهری است.

گزارش

بیشترین درصد پاسخگویان (۳۴٫۹٪) از زنان خانه‌دار تشکیل داده و دانشجویان کارمندان (۲۵٫۱٪)، شاغلان آزاد (۱۹٫۳٪)، معلمان (۱٪)، استادان (۰٫۸٪)، پشت کنگوری‌ها (۰٫۴٪) و بازنشسته‌ها (۰٫۱٪) در رتبه‌های بعدی قرار داشته‌اند.

این پیمایش نشان می‌دهد روند مشخصه جامعه آماری ۹۹۲ نفره در شهر تهران چگونه بوده است: ۳۸٫۹ درصد قبل از تیر ۱۴۰۱ کشف حجاب کرده‌اند. در تیر و مرداد ۱۴۰۱ روند ثابت و ماهانه ۳ درصد است اما آخر شهریور ۱۴۰۱ و مقاله موسوم به همسا (زمان درگذشت ۲۵ شهریورماه) که شروع شد، نرخ کشف حجاب هم به میزان ۷ درصد نسبت به ۲ ماه قبل افزایش نشان می‌دهد.

در مهرماه که گرماگرم حادثه است، نرخ کشف حجاب رکورد را جابه‌جا کرده (۲۱ درصد)، اما در آبان ابتدا یک نزول ۷۶ درصدی نسبت به مهرماه رخ داده ولی در آذر و دی ماه قدری روند افزایشی شده (در ۳ ماه مورد بحث بعد از مهرماه نرخ‌ها به ترتیب ۷۴٫۵٪، ۹۴٪ و ۹۴٪ است) اما از دی‌ماه به بعد دوباره به همان ۳ درصد قبل از مقاله برمی‌گردد و در نهایت در اردیبهشت امسال عدد اندک ۰٫۷ درصد را نشان می‌دهد.

تکانه اجتماعی مقاله، روند کشف حجاب را جهش می‌دهد. این در زمانهای است که دستگاه‌های فعال در حوزه حجاب و عفاف به‌دلیل شرایط محیطی و التهاب آن یا حتی تردید در اعمال مقررات مربوطه به وضوح یا پس کشیده‌اند.

این جهش در ماه‌های بعد دوام نمی‌آورد و گویی دامنه اجتماعی آن به سرعت کاهش می‌یابد (از ۱۱ به ۸)، چیزی معادل ۷۶ درصد کاهش. بی‌عملی دستگاه‌های دخیل در حوزه حجاب و عفاف و فضای ابهام‌آلود باعث می‌شود دوباره اهل تردید در کشف حجاب به‌آهستگی به دامنه ۵٫۱ درصدی آبان پیوسته، عدد را در آذر به ۶٫۴ درصد برسانند. این موضوع در دی‌ماه بدتر شد و دوباره جهشی در حد ۹٫۴ درصد را نشان می‌دهد.

با جمع شدن این بیک دوم در دل اعداد قبلی، عملاً روند نزولی از بهمن‌ماه آغاز شد، خصوصاً اینکه هم مقاله جمع شده تا حدی قصه مدارس به کنترل نسبی در آمده است. درباره این روند نزولی و حتی بازگشت به الگوی قبل از مقاله می‌توان گفت که حجم همراهمان با کشف حجاب به هیچ روی منطبق بر کلیت جامعه ایرانی نیست و میزان نفوذ پدیده کشف حجاب یک روند مشخص دارد که شرایطی چون مقاله مرتبط باعث تشدید آن شده، اما این تشدید به‌خاطر فقدان بنیاد اجتماعی نمی‌توانست هر ماه دامنه سنگینی از یارگیری اجتماعی داشته باشد و به ناچار اثر افزایشی مقاله در بهمن‌ماه به‌طور کلی تخلیه شد و روند کاملاً به‌الگوی قبل از همه این مقاله‌ها بازگشت.

در فروردین‌ماه و سپس در اردیبهشت ۱۴۰۲ که قدری سخن از اجرای جدی‌تر مقررات و کنترل اجتماعی با ابزارهای نوین و حتی لایحه قانونی به میان آمده است و تا حدی انعکاس‌ها در جامعه جدی شد ابتدا از دامنه کشف حجاب‌ها حتی از نرخ ثابت ۳ درصد قبل از مقاله کاسته می‌شود و در اردیبهشت که این انعکاس‌ها جدی‌تر می‌شود، گویی بانوان مستعد کشف حجاب این انعکاس را جدی گرفته و دامنه کشف حجاب از ۲٫۸ درصد بیکاره تا ۰٫۷ درصد کاسته می‌شود.

تکانه اجتماعی مقاله، روند کشف حجاب را جهش می‌دهد. این در زمانهای است که دستگاه‌های فعال در حوزه حجاب و عفاف به‌دلیل شرایط محیطی و التهاب آن یا حتی تردید در اعمال مقررات مربوطه به وضوح یا پس کشیده‌اند.

این جهش در ماه‌های بعد دوام نمی‌آورد و گویی دامنه اجتماعی آن به سرعت کاهش می‌یابد (از ۱۱ به ۸)، چیزی معادل ۷۶ درصد کاهش. بی‌عملی دستگاه‌های دخیل در حوزه حجاب و عفاف و فضای ابهام‌آلود باعث می‌شود دوباره اهل تردید در کشف حجاب به‌آهستگی به دامنه ۵٫۱ درصدی آبان پیوسته، عدد را در آذر به ۶٫۴ درصد برسانند. این موضوع در دی‌ماه بدتر شد و دوباره جهشی در حد ۹٫۴ درصد را نشان می‌دهد.

با جمع شدن این بیک دوم در دل اعداد قبلی، عملاً روند نزولی از بهمن‌ماه آغاز شد، خصوصاً اینکه هم مقاله جمع شده تا حدی قصه مدارس به کنترل نسبی در آمده است. درباره این روند نزولی و حتی بازگشت به الگوی قبل از مقاله می‌توان گفت که حجم همراهمان با کشف حجاب به هیچ روی منطبق بر کلیت جامعه ایرانی نیست و میزان نفوذ پدیده کشف حجاب یک روند مشخص دارد که شرایطی چون مقاله مرتبط باعث تشدید آن شده، اما این تشدید به‌خاطر فقدان بنیاد اجتماعی نمی‌توانست هر ماه دامنه سنگینی از یارگیری اجتماعی داشته باشد و به ناچار اثر افزایشی مقاله در بهمن‌ماه به‌طور کلی تخلیه شد و روند کاملاً به‌الگوی قبل از همه این مقاله‌ها بازگشت.

در فروردین‌ماه و سپس در اردیبهشت ۱۴۰۲ که قدری سخن از اجرای جدی‌تر مقررات و کنترل اجتماعی با ابزارهای نوین و حتی لایحه قانونی به میان آمده است و تا حدی انعکاس‌ها در جامعه جدی شد ابتدا از دامنه کشف حجاب‌ها حتی از نرخ ثابت ۳ درصد قبل از مقاله کاسته می‌شود و در اردیبهشت که این انعکاس‌ها جدی‌تر می‌شود، گویی بانوان مستعد کشف حجاب این انعکاس را جدی گرفته و دامنه کشف حجاب از ۲٫۸ درصد بیکاره تا ۰٫۷ درصد کاسته می‌شود.

تکانه اجتماعی مقاله، روند کشف حجاب را جهش می‌دهد. این در زمانهای است که دستگاه‌های فعال در حوزه حجاب و عفاف به‌دلیل شرایط محیطی و التهاب آن یا حتی تردید در اعمال مقررات مربوطه به وضوح یا پس کشیده‌اند.

این جهش در ماه‌های بعد دوام نمی‌آورد و گویی دامنه اجتماعی آن به سرعت کاهش می‌یابد (از ۱۱ به ۸)، چیزی معادل ۷۶ درصد کاهش. بی‌عملی دستگاه‌های دخیل در حوزه حجاب و عفاف و فضای ابهام‌آلود باعث می‌شود دوباره اهل تردید در کشف حجاب به‌آهستگی به دامنه ۵٫۱ درصدی آبان پیوسته، عدد را در آذر به ۶٫۴ درصد برسانند. این موضوع در دی‌ماه بدتر شد و دوباره جهشی در حد ۹٫۴ درصد را نشان می‌دهد.

با جمع شدن این بیک دوم در دل اعداد قبلی، عملاً روند نزولی از بهمن‌ماه آغاز شد، خصوصاً اینکه هم مقاله جمع شده تا حدی قصه مدارس به کنترل نسبی در آمده است. درباره این روند نزولی و حتی بازگشت به الگوی قبل از مقاله می‌توان گفت که حجم همراهمان با کشف حجاب به هیچ روی منطبق بر کلیت جامعه ایرانی نیست و میزان نفوذ پدیده کشف حجاب یک روند مشخص دارد که شرایطی چون مقاله مرتبط باعث تشدید آن شده، اما این تشدید به‌خاطر فقدان بنیاد اجتماعی نمی‌توانست هر ماه دامنه سنگینی از یارگیری اجتماعی داشته باشد و به ناچار اثر افزایشی مقاله در بهمن‌ماه به‌طور کلی تخلیه شد و روند کاملاً به‌الگوی قبل از همه این مقاله‌ها بازگشت.

در فروردین‌ماه و سپس در اردیبهشت ۱۴۰۲ که قدری سخن از اجرای جدی‌تر مقررات و کنترل اجتماعی با ابزارهای نوین و حتی لایحه قانونی به میان آمده است و تا حدی انعکاس‌ها در جامعه جدی شد ابتدا از دامنه کشف حجاب‌ها حتی از نرخ ثابت ۳ درصد قبل از مقاله کاسته می‌شود و در اردیبهشت که این انعکاس‌ها جدی‌تر می‌شود، گویی بانوان مستعد کشف حجاب این انعکاس را جدی گرفته و دامنه کشف حجاب از ۲٫۸ درصد بیکاره تا ۰٫۷ درصد کاسته می‌شود.

تکانه اجتماعی مقاله، روند کشف حجاب را جهش می‌دهد. این در زمانهای است که دستگاه‌های فعال در حوزه حجاب و عفاف به‌دلیل شرایط محیطی و التهاب آن یا حتی تردید در اعمال مقررات مربوطه به وضوح یا پس کشیده‌اند.

این جهش در ماه‌های بعد دوام نمی‌آورد و گویی دامنه اجتماعی آن به سرعت کاهش می‌یابد (از ۱۱ به ۸)، چیزی معادل ۷۶ درصد کاهش. بی‌عملی دستگاه‌های دخیل در حوزه حجاب و عفاف و فضای ابهام‌آلود باعث می‌شود دوباره اهل تردید در کشف حجاب به‌آهستگی به دامنه ۵٫۱ درصدی آبان پیوسته، عدد را در آذر به ۶٫۴ درصد برسانند. این موضوع در دی‌ماه بدتر شد و دوباره جهشی در حد ۹٫۴ درصد را نشان می‌دهد.

با جمع شدن این بیک دوم در دل اعداد قبلی، عملاً روند نزولی از بهمن‌ماه آغاز شد، خصوصاً اینکه هم مقاله جمع شده تا حدی قصه مدارس به کنترل نسبی در آمده است. درباره این روند نزولی و حتی بازگشت به الگوی قبل از مقاله می‌توان گفت که حجم همراهمان با کشف حجاب به هیچ روی منطبق بر کلیت جامعه ایرانی نیست و میزان نفوذ پدیده کشف حجاب یک روند مشخص دارد که شرایطی چون مقاله مرتبط باعث تشدید آن شده، اما این تشدید به‌خاطر فقدان بنیاد اجتماعی نمی‌توانست هر ماه دامنه سنگینی از یارگیری اجتماعی داشته باشد و به ناچار اثر افزایشی مقاله در بهمن‌ماه به‌طور کلی تخلیه شد و روند کاملاً به‌الگوی قبل از همه این مقاله‌ها بازگشت.

در فروردین‌ماه و سپس در اردیبهشت ۱۴۰۲ که قدری سخن از اجرای جدی‌تر مقررات و کنترل اجتماعی با ابزارهای نوین و حتی لایحه قانونی به میان آمده است و تا حدی انعکاس‌ها در جامعه جدی شد ابتدا از دامنه کشف حجاب‌ها حتی از نرخ ثابت ۳ درصد قبل از مقاله کاسته می‌شود و در اردیبهشت که این انعکاس‌ها جدی‌تر می‌شود، گویی بانوان مستعد کشف حجاب این انعکاس را جدی گرفته و دامنه کشف حجاب از ۲٫۸ درصد بیکاره تا ۰٫۷ درصد کاسته می‌شود.

تکانه اجتماعی مقاله، روند کشف حجاب را جهش می‌دهد. این در زمانهای است که دستگاه‌های فعال در حوزه حجاب و عفاف به‌دلیل شرایط محیطی و التهاب آن یا حتی تردید در اعمال مقررات مربوطه به وضوح یا پس کشیده‌اند.

این جهش در ماه‌های بعد دوام نمی‌آورد و گویی دامنه اجتماعی آن به سرعت کاهش می‌یابد (از ۱۱ به ۸)، چیزی معادل ۷۶ درصد کاهش. بی‌عملی دستگاه‌های دخیل در حوزه حجاب و عفاف و فضای ابهام‌آلود باعث می‌شود دوباره اهل تردید در کشف حجاب به‌آهستگی به دامنه ۵٫۱ درصدی آبان پیوسته، عدد را در آذر به ۶٫۴ درصد برسانند. این موضوع در دی‌ماه بدتر شد و دوباره جهشی در حد ۹٫۴ درصد را نشان می‌دهد.

با جمع شدن این بیک دوم در دل اعداد قبلی، عملاً روند نزولی از بهمن‌ماه آغاز شد، خصوصاً اینکه هم مقاله جمع شده تا حدی قصه مدارس به کنترل نسبی در آمده است. درباره این روند نزولی و حتی بازگشت به الگوی قبل از مقاله می‌توان گفت که حجم همراهمان با کشف حجاب به هیچ روی منطبق بر کلیت جامعه ایرانی نیست و میزان نفوذ پدیده کشف حجاب یک روند مشخص دارد که شرایطی چون مقاله مرتبط باعث تشدید آن شده، اما این تشدید به‌خاطر فقدان بنیاد اجتماعی نمی‌توانست هر ماه دامنه سنگینی از یارگیری اجتماعی داشته باشد و به ناچار اثر افزایشی مقاله در بهمن‌ماه به‌طور کلی تخلیه شد و روند کاملاً به‌الگوی قبل از همه این مقاله‌ها بازگشت.

در فروردین‌ماه و سپس در اردیبهشت ۱۴۰۲ که قدری سخن از اجرای جدی‌تر مقررات و کنترل اجتماعی با ابزارهای نوین و حتی لایحه قانونی به میان آمده است و تا حدی انعکاس‌ها در جامعه جدی شد ابتدا از دامنه کشف حجاب‌ها حتی از نرخ ثابت ۳ درصد قبل از مقاله کاسته می‌شود و در اردیبهشت که این انعکاس‌ها جدی‌تر می‌شود، گویی بانوان مستعد کشف حجاب این انعکاس را جدی گرفته و دامنه کشف حجاب از ۲٫۸ درصد بیکاره تا ۰٫۷ درصد کاسته می‌شود.

تکانه اجتماعی مقاله، روند کشف حجاب را جهش می‌دهد. این در زمانهای است که دستگاه‌های فعال در حوزه حجاب و عفاف به‌دلیل شرایط محیطی و التهاب آن یا حتی تردید در اعمال مقررات مربوطه به وضوح یا پس کشیده‌اند.

این جهش در ماه‌های بعد دوام نمی‌آورد و گویی دامنه اجتماعی آن به سرعت کاهش می‌یابد (از ۱۱ به ۸)، چیزی معادل ۷۶ درصد کاهش. بی‌عملی دستگاه‌های دخیل در حوزه حجاب و عفاف و فضای ابهام‌آلود باعث می‌شود دوباره اهل تردید در کشف حجاب به‌آهستگی به دامنه ۵٫۱ درصدی آبان پیوسته، عدد را در آذر به ۶٫۴ درصد برسانند. این موضوع در دی‌ماه بدتر شد و دوباره جهشی در حد ۹٫۴ درصد را نشان می‌دهد.

با جمع شدن این بیک دوم در دل اعداد قبلی، عملاً روند نزولی از بهمن‌ماه آغاز شد، خصوصاً اینکه هم مقاله جمع شده تا حدی قصه مدارس به کنترل نسبی در آمده است. درباره این روند نزولی و حتی بازگشت به الگوی قبل از مقاله می‌توان گفت که حجم همراهمان با کشف حجاب به هیچ روی منطبق بر کلیت جامعه ایرانی نیست و میزان نفوذ پدیده کشف حجاب یک روند مشخص دارد که شرایطی چون مقاله مرتبط باعث تشدید آن شده، اما این تشدید به‌خاطر فقدان بنیاد اجتماعی نمی‌توانست هر ماه دامنه سنگینی از یارگیری اجتماعی داشته باشد و به ناچار اثر افزایشی مقاله در بهمن‌ماه به‌طور کلی تخلیه شد و روند کاملاً به‌الگوی قبل از همه این مقاله‌ها بازگشت.

در فروردین‌ماه و سپس در اردیبهشت ۱۴۰۲ که قدری سخن از اجرای جدی‌تر مقررات و کنترل اجتماعی با ابزارهای نوین و حتی لایحه قانونی به میان آمده است و تا حدی انعکاس‌ها در جامعه جدی شد ابتدا از دامنه کشف حجاب‌ها حتی از نرخ ثابت ۳ درصد قبل از مقاله کاسته می‌شود و در اردیبهشت که این انعکاس‌ها جدی‌تر می‌شود، گویی بانوان مستعد کشف حجاب این انعکاس را جدی گرفته و دامنه کشف حجاب از ۲٫۸ درصد بیکاره تا ۰٫۷ درصد کاسته می‌شود.

تکانه اجتماعی مقاله، روند کشف حجاب را جهش می‌دهد. این در زمانهای است که دستگاه‌های فعال در حوزه حجاب و عفاف به‌دلیل شرایط محیطی و التهاب آن یا حتی تردید در اعمال مقررات مربوطه به وضوح یا پس کشیده‌اند.

این جهش در ماه‌های بعد دوام نمی‌آورد و گویی دامنه اجتماعی آن به سرعت کاهش می‌یابد (از ۱۱ به ۸)، چیزی معادل ۷۶ درصد کاهش. بی‌عملی دستگاه‌های دخیل در حوزه حجاب و عفاف و فضای ابهام‌آلود باعث می‌شود دوباره اهل تردید در کشف حجاب به‌آهستگی به دامنه ۵٫۱ درصدی آبان پیوسته، عدد را در آذر به ۶٫۴ درصد برسانند. این موضوع در دی‌ماه بدتر شد و دوباره جهشی در حد ۹٫۴ درصد را نشان می‌دهد.

با جمع شدن این بیک دوم در دل اعداد قبلی، عملاً روند نزولی از بهمن‌ماه آغاز شد، خصوصاً اینکه هم مقاله جمع شده تا حدی قصه مدارس به کنترل نسبی در آمده است. درباره این روند نزولی و حتی بازگشت به الگوی قبل از مقاله می‌توان گفت که حجم همراهمان با کشف حجاب به هیچ روی منطبق بر کلیت جامعه ایرانی نیست و میزان نفوذ پدیده کشف حجاب یک روند مشخص دارد که شرایطی چون مقاله مرتبط باعث تشدید آن شده، اما این تشدید به‌خاطر فقدان بنیاد اجتماعی نمی‌توانست هر ماه دامنه سنگینی از یارگیری اجتماعی داشته باشد و به ناچار اثر افزایشی مقاله در بهمن‌ماه به‌طور کلی تخلیه شد و روند کاملاً به‌الگوی قبل از همه این مقاله‌ها بازگشت.

در فروردین‌ماه و سپس در اردیبهشت ۱۴۰۲ که قدری سخن از اجرای جدی‌تر مقررات و کنترل اجتماعی با ابزارهای نوین و حتی لایحه قانونی به میان آمده است و تا حدی انعکاس‌ها در جامعه جدی شد ابتدا از دامنه کشف حجاب‌ها حتی از نرخ ثابت ۳ درصد قبل از مقاله کاسته می‌شود و در اردیبهشت که این انعکاس‌ها جدی‌تر می‌شود، گویی بانوان مستعد کشف حجاب این انعکاس را جدی گرفته و دامنه کشف حجاب از ۲٫۸ درصد بیکاره تا ۰٫۷ درصد کاسته می‌شود.

برآیند

نتایج نظرسنجی همشهری درباره طرح‌های اخیر مقبله‌بایی حجابی

مردم: باز دارند نیست

مردم از نحوه اجرای طرح‌های مربوط به حجاب و عفاف راضی نیستند

اگر نگاهی به شبکه‌های اجتماعی بیندازیم، یا حتی به صورت گذرا مروری بر گفت‌وگوهای عمومی جامعه داشته باشیم، متوجه می‌شویم، یکی از داغ‌ترین موضوعات مورد بحث این روزها مسئله عفاف و حجاب است؛ اینکه وضعیت بی‌حجابی در جامعه رو به افزایش است یا کاهش؟ یا اینکه اساساً قانون عفاف و حجاب باید به چه ترتیبی در خیابان‌ها و فضاهای عمومی اجرا شود. در این زمینه طرح‌های مختلفی نیز توسط نهادهای دستگاه‌ها در حال اجرای‌سازی است که از مهم‌ترین آنها، طرح‌ها و اقدامات نیروی انتظامی است. با توجه به اهمیت این موضوع مرکز پژوهش‌مؤسسه همشهری، در آخرین نظرسنجی خود تلاش کرده دیدگاه مردم را درباره وضعیت رعایت قانون حجاب و کارآمدی طرح‌های اجرا شده بدانند. این نظرسنجی به روش پیمایش تلفنی و با استفاده از نمونه‌گیری تصادفی و طبقه‌بندی شده، در قالب مصاحبه با ۲۰۰ نفر از شهروندان تهرانی بالای ۱۸ سال در تاریخ‌های ۳۱ خرداد تا ۱۰ تیر ۱۴۰۲ انجام شده است.

از پاسخگویان، نمونه‌ای از اجرای طرح عفاف و حجاب را در خیابان‌ها و فضاهای عمومی مشاهده نکردند. **۶۶ درصد**

از پاسخگویان اعلام کردند که از طرح‌ها و برنامه‌های نیروی انتظامی در موضوع عفاف و حجاب خبر ندارند. **۶۶ درصد**

اکثریت پاسخگویان، معتقدند طرح‌های عفاف و حجاب نهادهای مختلف، تأثیری بر جلوگیری از ترویج بی‌حجابی نداشته است. **۶۲ درصد**

از پاسخگویان معتقدند وضعیت رعایت حجاب در چندماه اخیر نسبت به گذشته بدتر شده و ۳۰ درصد نیز در ماه‌های اخیر تغییری در بهبود رعایت حجاب احساس نکرده‌اند. **۴۲ درصد**

از پاسخگویان، خودشان یا اطرافیان پیامک عدم رعایت حجاب در خودرو را دریافت کرده‌اند. **۴۲ درصد**

سؤال ۱- آیا در سه‌سال جدید از طرح‌ها و برنامه‌های نیروی انتظامی در موضوع عفاف و حجاب خبر دارید؟

۶۶ درصد از پاسخگویان، عنوان کردند که در جریان طرح‌ها و برنامه‌های نیروی انتظامی در موضوع عفاف و حجاب نیستند و در مقابل تنها ۳۶ درصد اعلام کردند از این طرح‌ها و برنامه‌ها اطلاع دارند.

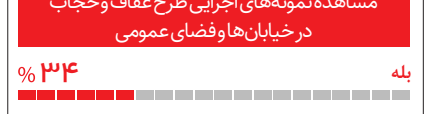
اطلاع مردم از طرح‌ها و برنامه‌های نیروی انتظامی در موضوع عفاف و حجاب در سال جدید

سؤال ۲- آیا امسال نمونه‌ای از اجرای طرح عفاف و حجاب را در خیابان‌ها و فضاهای عمومی مشاهده یا تجربه کرده‌اید؟

اکثریت پاسخگویان (۶۶ درصد) نمونه‌ای از اجرای طرح عفاف و حجاب را در خیابان‌ها و فضاهای عمومی مشاهده نکرده‌اند و تنها ۳۴ درصد شاهد اجرای این طرح در خیابان‌ها بوده‌اند.

مشاهده نمونه‌های اجرایی طرح عفاف و حجاب در خیابان‌ها و فضاهای عمومی

سؤال ۳- یکی از طرح‌های پلیس، ارسال پیامک برای عدم رعایت حجاب در خودروست. آیا برای اطرافیان شما این اتفاق افتاده است؟

۴۲ درصد از پاسخگویان، خودشان یا اطرافیان پیامک عدم رعایت حجاب در خودرو را دریافت کرده‌اند و در مقابل ۵۸ درصد در این مورد پیامک نداشته‌اند.

ارسال پیامک تذکر بی‌حجابی برای خود و اطرافیان

سؤال ۴- به نظر شما وضعیت رعایت حجاب در شهر، در چندماه اخیر (امسال)، چه تغییری کرده است؟

۴۲ درصد از پاسخگویان معتقدند وضعیت رعایت حجاب در چندماه اخیر نسبت به گذشته بدتر شده است. ۳۰ درصد از پاسخگویان در ماه‌های اخیر تغییری در رعایت حجاب احساس نکرده‌اند و تنها ۱۹ درصد اظهار کردند که وضعیت رعایت حجاب بهتر شده است.

تغییرات وضعیت رعایت حجاب در چندماه اخیر

سؤال ۵- به نظر شما اجرای طرح‌های حجاب و عفاف نهادهای مختلف تأثیری بر جلوگیری از ترویج بی‌حجابی داشته است؟

اکثریت پاسخگویان (۶۲ درصد)، معتقدند طرح‌های عفاف و حجاب نهادهای مختلف تأثیری بر جلوگیری از ترویج بی‌حجابی نداشته است. تنها ۲۸ درصد طرح‌های حجاب و عفاف را اثرگذار دانسته‌اند.

وضعیت اثرگذاری طرح‌های عفاف و حجاب نهادهای مختلف در جلوگیری از ترویج بی‌حجابی

